

ἡστραπτον ἐν τῷ σκότει οἱ μεγάλοι αὐτῆς παμμέλανες ὀφθαλμοί· ἐπὶ τοῦ μετώπου ἔφερε δίκην διαδήματος φαεινὴν ταινίαν ἢ δὲ μελανόστιλπνος αὐτῆς κυματώσεσσι κόμη καὶ ὁ χιονώδης πέπλος ἐπτερύγιζον ἐν τῷ νυκτίῳ ἀέρι μεγαλοπρεπῶς. Ἦν ἀληθῆς κόρη τῆς νυκτός· χάρις καὶ μυστήριον, ζόφος καὶ λάμψις ἐν παραδόξῳ ἀρμονίᾳ συνηνοῦντο ἐν αὐτῇ καὶ ἐνέπνεον τρομόν ἅμα καὶ θαυμασμόν.

Ἐκράτει ἐν τῇ παλάμῃ χρυσῆν τινα κόριν ἣν ὤπισθεν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους· ἐν ἀκαρεὶ τότε ἀνεφύη ἐκεῖ ῥοδῇ εὐανθῆς καὶ μυρώσεσσι· ἀλλ' οὐαὶ εἰς τὴν Νύμφην τὴν τολμήσασαν κατὰ τὴν αὐγὴν νὰ δρέψῃ ἐν τῶν καλλιχρῶν ἐκείνων ῥόδων· αἱ περὶ αὐτὸ ὑπολανθάνουσαι αἰχμηραὶ ἀκανθαί, ἰοβόλοι ὡς τὰ ἐν τῷ στυγερῷ τῆς Ὑδρας αἵματι ἐμβαφέντα βέλη τοῦ πολυῦμνήστου Ἡρακλέους, ἐδήλητηρίασαν ἀν αὐτὴν πρὶν ἢ ἡ πορφυρᾶ ὄψις τοῦ αἰθέρος ὠχρίασῃ ὑπὸ τοὺς πυροειδεῖς τοῦ ἡλίου σπινθηρισμούς.

Αἱ ἄθραι Νύμφαι μετὰ σεβασμοῦ τὸ ἄντρον αὐτῆς ἠτένιζον ὁσάκις ἐν ὀμίλοις μετ' ἀσμάτων περιήρχοντο τὸ πεδῖον· ἀν δὲ ποτε πρὸ αὐτοῦ ἔφθανον, ταχέως ἐμάκρυνον τὸ βῆμα φοβούμεναι μὴ ἡ νυκτίφοιτος θεότης διὰ μιᾶς μόνης πνοῆς ἢ διὰ κόκκων τινῶν μόνον φαρμακώδους κόνεως ἀνηλεῶς καὶ ἀκόπως ὅλως μεταβιβάσῃ αὐτάς ἐν ἀκαρεὶ ἀπὸ τῆς ἀνθηρᾶς τῆς ζωῆς ἀγκάλης εἰς τοὺς κόλπους τοῦ θανάτου τοὺς σκοτόεντας. Καὶ καθ' ὅσον ἔφρουγον ἐντροπαλιζόμεναι, ἀφηγεῖτο ἐκάστη ἐν τρομῶδει ψιθύρω ὅτι εἶδε τὴν κόρην τοῦ ζόφου πρὸ τίνος νύκτωρ ἐν τῷ παρὰ τὸ ἄντρον λειμῶνι σπείρουσαν τὴν μαγικὴν φυτῶν χρυσόκονιν, ἢ παρὰ τὴν ρηγμῆνα θλώσαν εὐχερῶς ὥσει ἔδραπε χλωρούς κλώνας τοὺς λιθώδεις τῶν κοραλλίων βραχίονας.

Ἄλλ' ἡ κόρη τῆς νυκτός οὐδεμίαν τούτων διενοεῖτο νὰ βλάψῃ ποτέ· οὐχὶ διότι ἐνεφορεῖτο συμπαθῶν πρὸς αὐτάς αἰσθημάτων, ἀλλὰ διότι ἅπαν τὸ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς φωλεῖον μίσος ἐξετοξεύετο πρὸς μίαν μόνην τῶν μακάρων Νυμφῶν, τὴν χρυσοπέδιλον Ροδείαν.

Ἡ θεία κόρη οὐδόλως ὑποπτεύουσα ὅτι αὕτη μόνη ἦν τὸ ἀντικείμενον τοῦ κοχλάζοντος τῆς γοήσεως μίσους, μὴδὲ φανταζομένη τί ἐκείνη κατ' αὐτῆς ἐβυσσοδόμει, ἐβίου ἀμέριμος παρὰ τὴν χλωώδη ἀκτὴν καὶ ἐτρυφά ἐνθρόνως ἐν τῇ ἡλιολαμπεὶ καλλονῇ τῆς γενεθλίου αὐτῆς νήσου.

Καὶ αὐτοὶ δὲ οἱ ἐνάλιοι Τρίτωνες ὑπέπτησον τὴν μυστηριώδη τῆς νήσου ἄνασσαν· καὶ προσορμῶντες πολλάκις εἰς τὴν πέραλον τὰς ροδολεύκους κόγχας τῶν ἀνηρώτων τὰς καλλιπαρείους Νύμφας περὶ αὐτῆς. Εἰς μόνος ἐκ τῶν χρυσοκόμων Τριτώνων, ὁ Θάυμας, παραδόξως τῆς εὐνοίας αὐτῆς ἀξιούμενος, ἐξηρεῖτο τῶν λοιπῶν. Τοῦτον πολλάκις ἐκάλει ἡ νύκτιος θεὰ εἰς τὴν κρύπτην αὐτῆς, ἐπὶ μακρὸν δὲ συμβουλευομένη, ἀπέστελλεν εἴτα αὐτὸν ἐκτελεστὴν τῶν κρυφίων σχεδίων τῆς.

(Ἐπεται τὸ τέλος).

ΚΟΡΝΗΛΙΑ Α. ΠΡΕΒΕΖΙΑΤΟΥ.

ΕΤΑΙΡΕΙΑΙ ΚΑΙ ΣΥΛΛΟΓΟΙ

Ἑλληνικὸς Φιλολογικὸς Σύλλογος.

Ἐν τῇ τακτικῇ συνεδρίᾳ τῆς παρελθούσης δευτέρας παρεχωρήθη ἡ αἴθουσα τοῦ Συλλόγου τῇ Ἑλληνοκαθολικῇ Ἐταιρείᾳ Συμπνοίᾳ, παρεπέμφθησαν δὲ ἱκανὰ πονήματα ὑποβαλλόμενα τῷ Καραπανεῖφ ἀγῶνι τῇ Ἐκπαιδευτικῇ ἐπιτροπῇ. Αὕτη κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην ποιῆσεται ἐναρξιν τῆς μελέτης καὶ κρίσεως αὐτῶν, ἥτις, ὡς γνωστόν, ὑποβληθήσεται κατὰ μόρτιον.

Ἐταιρεία τῶν μεσαιωνικῶν ἐρευνῶν.

Αἱ δύο τελευταῖαι συνεδρίαὶ αὐτῆς, γενόμεναι τὴν 14 καὶ τὴν 21 ἡγόντος, ἐνεσχολήθησαν εἰς ζητήσεις καὶ ἀκροάσεις ἀνακοινώσεων ἀξιοσημειώτων· ἡ μὲν τοῦ Ἱστορικοῦ Τμήματος ἠκροάσατο τριῶν τοιούτων, ἥτοι τῆς τοῦ κ. Ι. Μηλιοπούλου «περὶ τοῦ κύρους τοῦ ὀθωμανοῦ ἱστοριογράφου Σείδ Ἀλῆ» καὶ τῶν ὑποβληθειῶν ὑπὸ τῶν κ.κ. Ἡλίου Ἀλεξανδρίδου καὶ Μ. Γεδεῶν «περὶ τῆς ἐν Καστορίᾳ σχολῆς τοῦ Γεωργίου Καστοριάτου ἢ Καστριώτου», αἵτινες συμπληροῦσιν ἀλλήλας. Ἐπὶ τῇ ἀνακοινώσει τοῦ κ. Ι. Μηλιοπούλου τὸ Ἱστορικὸν Τμήμα, ποθοῦν πλείονα τοῦ θέματος ἀνάπτυξιν, ἀνέθετο τῷ κ. Γρηγορίῳ Κακάβᾳ πληρεστέραν ἐξέτασιν τοῦ συγγράμματος τοῦ Σείδ Ἀλῆ, περὶ δὲ τῆς ἐν Καστορίᾳ σχολῆς παρεκάλεσε τὸν κ. Ἀλεξανδρίδον νὰ γράψῃ πλατύτερον, λαμβάνων ὑπ' ὄψιν καὶ τινὰ ἕτερα πατριαρχικὰ γράμματα. Ὁ κ. Μ. Γεδεῶν ἐγνώρισεν τῷ Τμήματι τὴν ἀπὸ τοῦ 1706—1716 συνύπαρξιν ἐν Καστορίᾳ δύο σχολείων, ὠνόμασε τοὺς διδασκάλους αὐτῶν, καὶ προσέθηκε τινὰ περὶ σχολείων ἐτέρων, ἅτινα φηροῦν ὅτι συνεστήθησαν ἐν Παλαιστίνῃ κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ ΙΗ' αἰῶνος, δαπάναις τοῦ Καστοριάτου. Ἡ συνεδρία κατόπιν ἤρξατο τῆς ζητήσεως σπουδαίου θέματος· «Τί σημαίνουσιν, ἱστορικῶς καὶ κανονικῶς ἐξεταζόμενοι, οἱ τίτλοι πρόεδρος καὶ τὸν τόπον ἐπέχων, προταττόμενοι ἐνίοτε ἀρχιερατικῶν τινῶν ὑπογραφῶν». Ὁ τοῦ ζητήματος εἰσηγητὴς κ. Ἡλ. Ἀλεξανδρίδης ὑπέβαλε δύο ἐξηγήσεις, πρὸς ἃς ἀπάντησεν ὁ κ. Μ. Γεδεῶν, ὠρίσθη δὲ ἡ συνεδρία τῆς 18 προσεχοῦς ἀπριλίου πρὸς πρῶτην ἐπὶ τοῦ θέματος ζήτησιν. Ἐνεκα τοῦ προκωχωρηκότος τῆς ὥρας ἀνεβλήθη εἰς τὴν σήμερον, κυριακὴν, ἡ ἐξ Ἁγίου Ὄρους ὑπὸ τοῦ τακτικοῦ μέλους κ. Ἀλεξάνδρου Εὐμορφοπούλου Λαυριώτου σταλεῖσα ἀνακοίνωσις «περὶ τῆς ἐν τῇ νήσῳ Σκοπέλῳ σχολῆς».

Ἡ δὲ τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Τμήματος συνεδρία (21 ἡγόντος), καθ' ἣν προήδρευεν ὁ πρόεδρος αὐτοῦ κ. Γ.Π. Βεγλερῆς ἠκροάσατο ἐπὶ δύο ὥρας καὶ ἡμίσειαν πέντε ἀνακοινώσεων· ἥτοι «Περὶ τοῦ εὐκτηρίου τῆς Ἁγίας Σοροῦ τῶν Χαλκοκρατείων» ὅτι οὐκ ἦν ἴδιος ναός, ἀλλὰ ἔκειτο ἐν αὐτῷ τῷ μεγάλῳ ναῷ, καὶ ὅτι ἡ τιμὴ ἐσθῆς τῆς Θεοτόκου ἐσώζετο οὐχὶ ἐν τοῖς Χαλκοκρατείοις, ὡς ὁ κ. Βεγλερῆς εἶπεν· τὴν ἀνακοίνωσιν ὑπέβαλεν ὁ κ. Μηλιοπούλος—«περὶ τῶν ἐν Βαθυρρύακι καὶ Θεραπειῶν ἀγασμάτων», ὑπὸ Δ. Καλέμν—«περὶ τῶν ἐν Ἀδριανουπόλει καὶ Μάκρῃ τοιούτων», ὧν τινὰ φαίνονται παλαιαὶ ἱεραὶ πηγαί, ἀφιε-